Nadal - Solemnitat de la Mare de Déu

Per Administrador el dg., 01/01/2017 - 09:00

Nm 6,22-27
Ga 4,4-7
Lc 2,16-21

Avui celebrem tres festes: la solemnitat de la Mare de Déu, el dia de la Pau i el primer dia de l'any 2017. Un entorn religiós, un entorn humà i un altre temporal. Però totes tres es relacionen entre sí. Segles abans (fins als segles XVI-XVII) l'any començava el dia de Nadal, "a Nativitate Domini" [des del Naixement del Senyor], deien: el naixement de Jesús marcava també el naixement de l'any.
La Pau, que apareix a la primera lectura i també ha sortit uns versets abans a l'evangeli, que hem escoltat avui, és un desig d'humanitat, però té una dimensió religiosa. De fet a les dues lectures la pau apareix com un do de Déu: paraula de Déu a Moisès i paraula dels àngels als pastors i aquests la comuniquen al lloc del naixement de Jesús.
La benedicció del llibre del Nombres, en què Déu marca la manera de beneir, té tres parts i en cadascuna d'elles hi ha un signe de Déu i un do de Déu. El *primer signe* és verbal, una paraula de Déu: que Déu et beneeixi, és a dir, digui bé de tu, i el do és la seva protecció (et guardi). El *segon signe* és visual, la mirada de Déu en si mateixa és lluminosa (que et faci veure la claror de la seva mirada); i la qualitat de la mirada es manifesta en la seva misericòrdia (s'apiadi de tu). L'*últim signe* ens diu que aquesta mirada es gira a cadascú de nosaltres, com una atenció singular de Déu; i ara ens dóna la pau, la Pau de Déu Pare, la Pau del Senyor ressuscitat, la Pau de l'Esperit. Per a beneir hem d'interposar el nom de Déu; si no és així, difícilment podrem beneir, perquè només Déu pot dir bé de nosaltres.

La maternitat de Maria surt en la carta als gàlates i a l'evangeli. A l'evangeli llegim la trobada amb els pastors i la circumcisió amb la imposició del nom de Jesús. L'evangeli mira l'infant, Maria, Josep. Sant Pau amb una visió des de Déu parla de la plenitud dels temps, del naixement del seu Fill d'una dona y sota la llei i com ens afecta a nosaltres, que som fills en el Fill, i cohereus amb Crist, i ens adrecem a Déu com a Pare: de la maternitat humana passa a la paternitat de Déu sobre tota la humanitat.

Maria és una criatura com nosaltres, però és la **mare de Jesús**, i com la persona d'aquest és una que inclou la naturalesa humana i divina, el concili d'Efes (431) confirmava la unitat de persona de Jesús dient que Maria era la **Mare de Déu**. Aquest títol mira més a Jesús que a Maria. El do més important de Maria és la seva maternitat, ésser mare de Jesús, el Crist, el Fill de Déu encarnat.

Maria anava ampliant **el coneixement del fill** per mitjà de les persones que s'hi l'apropaven. El pastors li comuniquen les paraules dels àngels: ha nascut el Salvador, el Messies (Crist), el Senyor; i porta la pau als que Déu estima. Maria ho guardava tot en el seu cor de mare i ho rumiava. Simeó li parlarà de la universalitat del fill (glòria i llum per a jueus i gentils), de l'acceptació i el rebuig del fill en Israel i de la implicació d'ella en el patiment del seu fill. Tot això forma part de la seva maternitat.
Per això ens adrecem a ella com a mare nostra i li demanem que ens posi amb el seu fill.

ETIQUETES
MATERNITAT PAU